

Лондон -- Заговорници "Брегзита" све чешће плаше грађане новим кандидатима за ЕУ, међу којима је и Србија, али ББЦ пише да те земље можда чак и неће приступити Унији.

ББЦ у рубрици "Ријалити чек" истиче да, не само да се пет земаља – Србија, Црна Гора, Македонија, Албанија и Турска неће придружити Европској унији у скорије време, већ и да, када једном испуне потребне услове, на њихово приступање чланице ЕУ међу којима је и Британија могу уложити вето.

Текст се пре свега бави Турском и ставовима британских политичара према отварању врата Брисела за званичну Анкару, али се наводи и да је пред осталим кандидатима још много посла.

ББЦ истиче промену става премијера Дејвида Камерона о Турској - он је 2010. године пружао јаку подршку њеним европским интеграцијама, "скрећући пажњу" Француској и Немачкој да "не изопштавају Турску из клуба", да би пет година касније рекао да "Турска није ни близу уласка у ЕУ".

Оцена "није ни близу" у тексту важи и за Србију. Британска мрежа подсећа да је Хрватској, Пољској и Мађарској требало десет година да заврше преговарачки процес, а да је Србија свој отворила тек 2015. године.

"У овом ритму, ниједна од пет земаља неће ускоро бити спремне за Унију", пише ББЦ.

Иначе, кључни аргумент у "плашењу" јесте - мигрантска криза. У питању је "сигурна карта" на коју већ месецима играју заговорници "Брегзита" и користе то што су сСтрах и незадовољство изазвано упливом великог број избеглица широко су распрострањени у Британији, али и у другим државама Европе.

Коришћење оваквог расположења у референдумској дискусији даје резултате, рекао је британски политички аналитичар Џејмс Кер-Линдзи недавно у интервјуу за Б92.нет.

У последње време више британских званичника дало је изјаве у вези са проширењем Европске уније, изражавајући при том узнемиреност. Тако је британска министарка унутрашњих послова Тереза Меј крајем априла поставила је питање оправданости проширења Европске уније и кандидатура Србије, Албаније и Турске.

Том приликом је наведене државе оценила као "земље са сиромашним становништвом, озбиљним проблемима са организованим криминалом, корупцијом, понекад и тероризмом".

Неколико дана касније, још један британски министар је поручио да би Европска унија требало да одустане од политике проширења, а да би Британци у супротном требало да напусте Унију.

Министар правде Мајк Гоув изјавио је да ће Британија морати да отвори своја врата за још 88 милиона људи из Турске и са Балкана уколико одлучи да остане у ЕУ и запитао се: "Можемо ли да сачувамо послове и осигурамо будућност за наше грађане и њихов стандард, ако 88 милиона људи из сиромашнијих нација добију право да живе и раде овде"?

Џејмс Кер-Линдзи оцењује за Б92.нет да је Гоув намерно "сабрао" западни Балкан са

Турском, иако на западном Балкану живи око 17 или 18 милиона људи.

"И овако гломазна група од 28 ће постати гомилетина од 33 (чланице). Британија не само да то подржава, већ то и плаћа у милијардама", додао је Гоув.

Међутим, британска политика није одувек била оваква. Како је истакао британски аналитичар за Б92.нет, у прошлости, Британија је била најснажнији заступник проширења ЕУ, у томе је видела прилику да спречи ближу политичку унију којој се увек противила.

Међутим, Британија је сада више себи окренута, и говори да жели да затвори капије.

У истом стилу, Британска министарка оружаних снага Пени Мордаунт рекла је да би Британија била мање безбедна ако се Турској, Албанији, Србији, Црној Гори и Македонији дозволи улаз у ЕУ.

Она је упозорила да ће људи из тих земаља слободно кретати кроз земљу.

Да ли ће ЕУ заиста прихватити пет нових чланица у наредних неколико година? Да ли Британија има право вета на приступање нових чланица и да ли ће бити спремна да га

употреби?

“Неће блокирати ништа у овој фази. Дозволиће да се преговори наставе. Касније ће тражити гаранције да Србија не само да је извршила неопходне реформе за улазак, већ и да их је и имплементирала. У овом тренутку коментари из Британије заиста не би требало да буду схваћени као промена политике”, рекао је Џејмс Кери- Линдзи.

ББЦ пише да Британија не мора да брине јер, као и осталих 27 држава чланица, има право да приложи вето на приступање било које државе која жели да се придружи Унији.

Право на вето постоји од како је Европске уније, па је тако 1963. године, тадашњи француски председник Шарл де Гол уложио вето на Британско чланство у Европској економској заједници, како се тада ЕУ звала.

Постојеће државе ЕУ начелно су сагласне да прихватају нове чланице, али у случају Турске- Француска, Кипар и Грчка имају озбиљне резерве.

Уосталом, одлука о приступању мора бити потврђена у Европском парламенту и ратификована у парламентима држава чланица. Тек тада је могуће да једна држава приступи Унији.

У Британији, као ни у другим државама чланицама, не постоји пракса одржавања референдума на коме се одлучује о прихватању нових чланица, али оне имају и ту могућност.

Свим државама кандидатима је потребно много времена да ускладе законодавство и примене правила Европске уније, закључује ББЦ у својој анализи.

Турска је поднела захтев за приступ Европској економској заједници 1987. године. Након

тога, чекала је 10 година да стекне право за преговоре о приступању, да би они коначно почели 2005. године.

За 10 година, Турска је успела да усклади правила из само једне, од 35 области- науке и истраживања. Црна Гора је започела преговоре са ЕУ 2012. године, а Србија у децембру 2015. године.

Албанија и Македонија још увек нису стекле то право.

Хрватској, Пољској и Мађарској је било потребно 10 година да заврше процес придруживања.

(Б92)